

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 Numaralı Askeri
Mahkemesi Başkanlığına

Sayın Başkan, sayın Yargıçlar

Savcılık makamınca yazılan, polisiye bir seneryo halinde, taziyik ve eziyet altında tertip edilen soyut beyanları havi bir iddia ile üç aydır, huzurunuzda yargılanmaktayım.

Savunmama geçmeden bazı genellemeler yapacağım :

- 1-Ceza Hukukunun temel prensibi, suçta kanunilik prensibidir,
- 2-Kast yoksa ceza sorumluluğu yoktur,
- 3-Şüpheden suçlanan faydalanır,
- 4-Atfı cürüm suçluluğa delil olmaz,
- 5-Ceza sorumluluğu kişiseldir,
- 6-Savunma hakkı hakların en kutsalıdır.Kısıtlanamaz.

Bu ilkeber tüm insanlığın, buarada Türkiyemizde kabul ettiği ilkelerdir. Bunları biliyorsunuzdur. Basit ve yalın ilkelerdir. Ama uygulandıklarında hakkın kendisi korunur, Adaletin şerefi kurtarılır.

YARGILAMADA SAVUNMA HAKKI TAM SAĞLANMIŞMIDIR ?

16.Ağustos.1971 günü, yargılanmak üzere ilk defa bu salonda karşınıza çıkarıldım.İki ay hiç kimse ile görüştürülmedim.Bu iki ayın ilk ayı eziyet, baskı ve işkence ile geçti.Mahkeme huzuruna hiçbir hukuki yardımdan faydalanmadan çıkarıldım.

Fakat Mahkeme tutanaklarını okuyanlar, nazari olarak sanki geniş bir savunma imkanından yararlanmışız, bu imkanı kazanmışız sanısına varacaklardır. Hemen hemen her celse sanıklara sonsuz imkanlar tanındığının belirten tek taraflı ara kararları zabıtlara geçirilmiştir.

Gerçekte tam 50 gün sonra avukat yardımından faydalanma imkanı buldum ve mahkemeye çıkıncaya kadar, hakkımızda tanzim edilen dosyanın muhteviyatını öğrenemedim. Ama zabıtları okuyanlar, bu hakkın tanındığını ve tarafımızdan istismar edilidğini zannedeceklerdir. Sanıklar ceza evinden getirtilerek, üç dördüne dosya onar dakika kişi başına gösterildi. Bir hukuğunun bile uzun zamanda içinden çıkamıyacağı geniş ve karışık bir dosya bu kadar kısa zamanda incelenebilir mi ? Üstelik bu hak bu süre içinde avukatlarımıza dahi tanınmamıştır. Üstelik celsede avukatların dosyayı gerebilecekleri konusunda hakimlik yazısı okundu. Avukatlar, neden birisi dosyayı göre ve diğeri dosyadan suret alma isteği konusunda iki ayrı dilekçe verdiler? Çünkü bu yasal bir haktır. Gerçekte bu müracaatın sonucu, öyle bir zamanda karşılandı ki, zaman yönünden dosyayı inceleme olanağı pratikte imkansızlaşıyordu. Bu nedenlerle savunma imkanları kısıtlanmıştır dendiğinde " Hayır biz sonsuz imkalar tanıdık, hatta sanıklara bile dosyayı gösterdik " denmiştir.

Bunun böyle olması gerekmez. Hukuk da bunu emretmez. Bir hak ya vardır yada yoktur.

Bâlındığı gibi, bazı hukuk ve yasa dışı durumlardan ötürü, mahkemede reddidildiniz. ~~Tadakkâ~~ Red dolayısıyla, avukatlarımızı şikayet ettiniz. Ki bu husus yasal bir hakkın kullanılmasıydı. Oysa bu günlerde bir askeri savcı, aynı şekilde bir askeri mahkeme heyetini İzmirde reddetti. Bundan ötürü o savcı suçlumu sayıldı, şikayet mi edildi? Yine kanuni bir hak olan soru sorma hakkı avukatlarımız tarafından kullanıldı diye, avukatlar duruşmadan çıkırıldılar. Herhalde hiç bir yerde, soru sorma hakkı kullanıldı diye, müdafaa hakkı bu denli kısıtlanmamıştır.

BANA İSNAT EDİLEN FİİLLERİN BAĞLAYICIKLARI VE ANALİZİ

Yukarıdaki izahımdan sonra, savunmamı sunmak isterim. Ben tarih ve yarınki nesiller durumu görsünler diye de savunma yapacağım. Görsünler ki; anlayıp yorumlasınlar. Ve " 1971 Türkiyesinde, ülkelerini ve halkını sevdiler diye, hiç bir kanuni mesnet olmadan kelleleri istenildi bazı gençlerin " desinler. Eger bir takım hukuk - dışı zorlamalarla fiillere uygun olmıyan bir ceza verilirse, bizler sizlerin vicdanlarının tokmağı olacağız. Kararlarınızın sonunda tarih, " Türkiye de Yargıçlar vardı " diyebilecekmidir? Şu anda önemli olan sorun budur.

Ben ölümün alınına tükürüyorum ve ~~hakkınızın~~ Yurdumun bağımlılığına ve soyulmasına karşı çıkan düşüncelerimden ötürü kıvanç duyuyorum. Evet, burada, bu düşüncelerimden ötürü idamım isteniyor.

Bunun böyle olduğunu iddeanameyi ve esas hakkındaki mütalayı

incelediğimizde göreceğiz. Hiç bir şey katacak değilim. Sadece savcılık iddelerini tekrarlayıp, bazı cevapları birlikte bulacağız:

16.Agustos.1971 tarihinden beri huzurunuzda yargılanmaktayım. Dava şimdi karar safhasına gelmiş bulunmaktadır.Durumuma bakıyorumda; bir defa sorgum yapıldı ve ondan sonra tüm yargılama boyunca, yargılamayı seyrettim.Ne biçim iddeadır bu? 50 liralık bir kabahat cezası değil, idam istenen bir davada suçlanan bir sanık,sadece sorguya cevap veriyor, ondan sonra savunmaya geçiyor. Yargılama benim için bu oldu. Bilmiyorum, acaba yargılama sadece sorgu ve savunmadan mı ibarettir? Oysa: Burada tanıklar dinlendi. Tesbitler yapıldı. Vesikalar tartışıldı. Benimle alakalı ne oldu ? Hangi tanık benim için ne dedi? Hangi vesika isnat edilen fiil konusunda suçluluğuma delil olarak kabul edildi? Bu hususları cevaba muhtaçtır. Delil olarak, yalnız iddeaname Necati Sağır suçludur, diyor. Bir an için iddeayı kendi mantığı içinde kabul edelim. Askeri savcı diyor ki: " Benim iddeanamemdeki beş vakaya adı karışanlar, bir örgüte bağlılardır ve onlar sosyalist düşünceler taşımaktadırlar, onları asın."

Olaylara bir göz atarsak :

1-Elrom olayı: İddea makamı bu olaya beni katıyor mu ?

Hayır.

2-Mete Has olayına bakalım: Burada da yokum.

3-Banka soygunlarına da göz atarsak, onlarda da yokum.

4-Parti ve cephe üyesi olmak meselesine gelince; Askeri

Savcı, Necati Sağır cephe üyesidir demiş, ben de böylece cephe üyesi olmuşum.

Askeri savcı sadece ve sadece bu iddeayı soyut olarak işlemeye çalışmıştır. Bu iddea ile kalemine uydurulup ~~sızılan~~ cezalanmam istenmektedir. Bu ne biçim iddeadır ki, sadece varsayıma dayanmaktadır. Oysa bir iddea hiç değilse zan derecesine varmalı ve deliller, vesikalar ile ispat edilmelidir.

Davanın ta başından sonuna kadar, Necati Sağır örgütün fiili üyesidir, sözü belge olarak kabul ettirilmek istenmektedir. Sözden başka hiç bir kanıt yoktur. Eğer keyfe göre insanlar, şu veya bu örgütün üyesidir, demek yetseydi; ben veya herhangi birisi iddeacıyı yüzlerce örgüte sokar, ~~sızılan~~ onu suçlayabilirdik.

Söz konusu davada kanıt olarak neler gösteriliyor,onlara bakalım.Örgütün olduğu söylenen bir evde yakalanmışım tek delil bu.

Şu mantık sur-i mantıktır: " Bu gün yağmur yağacak " denince arkadaşına sen bana ördek dedin diye tokat atan adamın mantığıdır. Fıkra malumdur,tokat atana neden tokat attık diye sorulduğunda o "yağmur yağınca göl olur, gölde ördekler yüzer, o bana ördek dedi. Ben de

onun için tokadı vurdum. " İşte savcının mantığı budur.

Ben bu evde yakalandım ya, ne olursa olsun iddea edilen fiilleri biliyorum. Ve yapmışımdır, sonucuna varılmıştır. Bir başka deyişle kurt kuzuyu yemek azmindedir. Her şey bu düşünce ile hazırlanmıştır.

Askeri savcı, iddeasını ispat edememesine rağmen, ben bu evde neden bulunduğumu ispat ettim sanırım. Şöyle ki,

Diğer sanıklar benim söylediğim doğrultuda, hem savcılıkta ve hatta Mahkemede bu hususu açıkca belirtmişlerdir. Savcının iddeası söz derecesinde kalmıştır. Başkaca hiç bir kanıt yoktur. Çünkü gerçek asla savcının iddeası gibi değildir.

5- Çamlıca apartmanında yakalanmam belki TCK I46.maddesi ile cezalandırılmamı sağlamaz diye, Askeri savcı bir başka hususu izafe etmiştir bana. O da Örgüte silah temin ettiğim hakkım konusudur. Bu gerçek dışı komik bir iddeadır. Bunun böyle olduğunun delili iddeanamenin 38.sahifasında " Örgüte silah temini " bölümü incelendiğinde anlaşılacaktır :

a- Abdurrahman Türe'ye saklamak için, Rasim Özkan ile birlikte silah götürdüğüm iddeası: Önce meseleye savcının mantığı ile bakalım. Askeri savcı, olaya " otobüs durağı, mutfak sandığı gibi unsurlar katarak inandırıcı olmaya çalışmıştır. Polisiye bir roman yazarı mantığı ile olayı esrarengiz bir havaya büründürmek istemiştir.

Ancak şunu düşünmemiş olacak ki, Rasim Özkan ile Abdurrahman Türe'nin tanışıp tanışmadıklarını üstünkörü de olsa araştırmamıştır. Bu konu, mahkeme huzurunda hem şahitler ve hemde sanıklarca yalanlanmıştır.

b- Emel Mesci ve Yüksel Erdoğan ile buluşup, Abdurrahman Türe'nin evine gidip evvelce bırakıldığı söylenen silahların alınması meselesine gelince. Bu husus da iddeadan öteye gitmemiştir. Savcı burada da, olaya " sinema önlerinde buluşma, " , " elinde Hürriyet gazetesi ve çakmak olan adam " gibi unsurlar katarak inandırıcı olmaya gayret etmiştir. Ne yazık ki, burada da hesap etmediği bir terskik ortaya çıkmıştır. Yarğılama safhasında elinde gazete olan adam, Necmi Demir diye iddea edilince, Necmi Demir ile Emel Mesci'nin tanışmadıkları anlaşılmıştır.

Hukuk delil ve ispat ister. Varsayımlarla insanlar cezalandırılmaz. Biz ne görüyoruz ? İddea baştan sona kadar varsayımlara dayanmaktadır. Eğer insanlar varsayımlarla cezalandırılırlarsa bu ceza olmaz, keyfilik olur. Çünkü savcı iddelarında bir delil ve vesika ibraz etmemiştir. Huzurunuzda engizisyon metotları ile alınmış itirafları, meşrudur diye, delil olarak sunmuştur. Bu itirafların nasıl tanzim edildiğini ise Emel Mesci huzurunuzda açık açık izah etmiştir.

c- Ayrı bir iddea da ben Yüksel Erdoğan ve Emel Mesci'ye

Necati Sağır